

Johnsono Doct.
Theol. Bredae.

Reverende Doctissime ~~Vir~~ Vir.

(396).

Gratam Principi fuisse muneri literarii oblationem
cujus me proreuetam autor voluit, distuli per epistolam
significare, eo quod spes erat coram id fieri posse, neque
magno temporis intervallo. quod cum indies protrahatur,
praemitto panem haec, ne qua vobis in suspicionem
veniam mandati, vel neglecti, vel sequiter exequiti.
Ejusdem culpa ut me purgem, apud ipsum Regium, dabo
operam ut et honorarioli compos fiat, quali solet.
Princeps clementissimus viris literatis bene currentibus
addere velut aureum calcar. At verò, ne hic fuisse
videatur dedicantis scopus, τὸ πρῶτον postulat, ut
quae hinc spectant lente proeueantur, et suspenso gradu,
omnia ego sic praestabo ut utilitatis simul et existi-
mationis viri amici ratio habeatur, quantum par est
et expedit. Interim hic vir Praestantissime non
dissimulabo parum mihi aliisque Regio bene volentibus
probari ipsam operis inscriptionem. Si enim Regia,
ajunt, via inessisset, potuisset haec Cartesii Fundamen-
ta nuncupasse industria discipuli vel illustrata, vel
exemplis aucta, vel quid ejus modi. Quod autem hic
absolute pro suis vendidit, quorum, absque Cartesius
fuisse, ne syllaba quidem ei in mentem venisset, et
hoc opusculo ipsius Cartesij editionem, adeo nunc re-
centem occupet, sola facta levi onementiuncula de tanto viro.
cujus proconio totam seorsim praefationem impensam
oportuit, cum solenni παραστήσει, quod et quidem
~~in~~ in panis, et quidem designatque locis, a magistro dissentire
ausus esset, dubitemus an prudenter id omne sic patratum.
et an salua proprus amicitia abiturum sit. Ad me quod
affinet, factum nolim, ne quid contingere malevolis in-
viti videamus, quo vitit, inquit ille, praestare majus
fortuna potest, hastium discordiam. Ignosce sententi-
am praecipitanti eadem libertates, qua Kadie philosophari
licet. Si quis hoc aliud vocet quam candorem, injuriosus
est sit. Longius abii quam destinaram, neque proinde
otium suppetet ad ipsum Regium eadem scribenti.
quasso hac fidelia utrumque parietem de albare sinat.
tu vero ut me ames Vir Reverende
Bergop Zom: 22: Sept: 1646.

Tui longi amantissimum

Smithio.